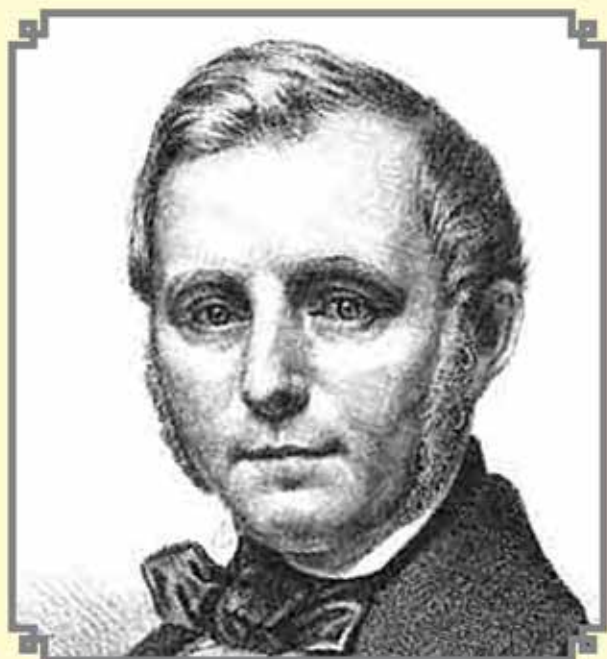

Biografisk text från 1883

**Konstnären
Carl Gustaf
Qvarnström**

Biografi: Konstnären
Carl Gustaf Qvarnström.
Återutgivning av text från 1883

av "C..."

Redaktör Mikael Jägerbrand

ISBN 978-91-7757-649-5

Copyright © 2020 Mikael Jägerbrand / Virvelvind Förlag, Lysekil.

Den här e-boken ges ut av E-boksbiblioteket Förlag (imprint)

Mer info: www.e-boksbiblioteket.se

Förord

I den här e-boken får du veta mer om den svenske konstnären Carl Gustaf Qvarnström som framför allt arbetade med skulpturer och målningar.

Texten beskriver Qvarnströms barndom och hans karriär.

Den här texten publicerades ursprungligen år 1883 i tidskriften "Läsning i hemmet för hvar dag i året. Illustrerad svensk familjebok" med rubriken "Carl Gustaf Qvarnström och hans verk".

Texten publicerades anonymt under signaturen "C...".

Eftersom den här texten skrevs på 1800-talet så innehåller den mått, ord och personer som inte är så bekanta i dag. Därför har vi kompletterat originaltexten med en kortfattad ordlista.

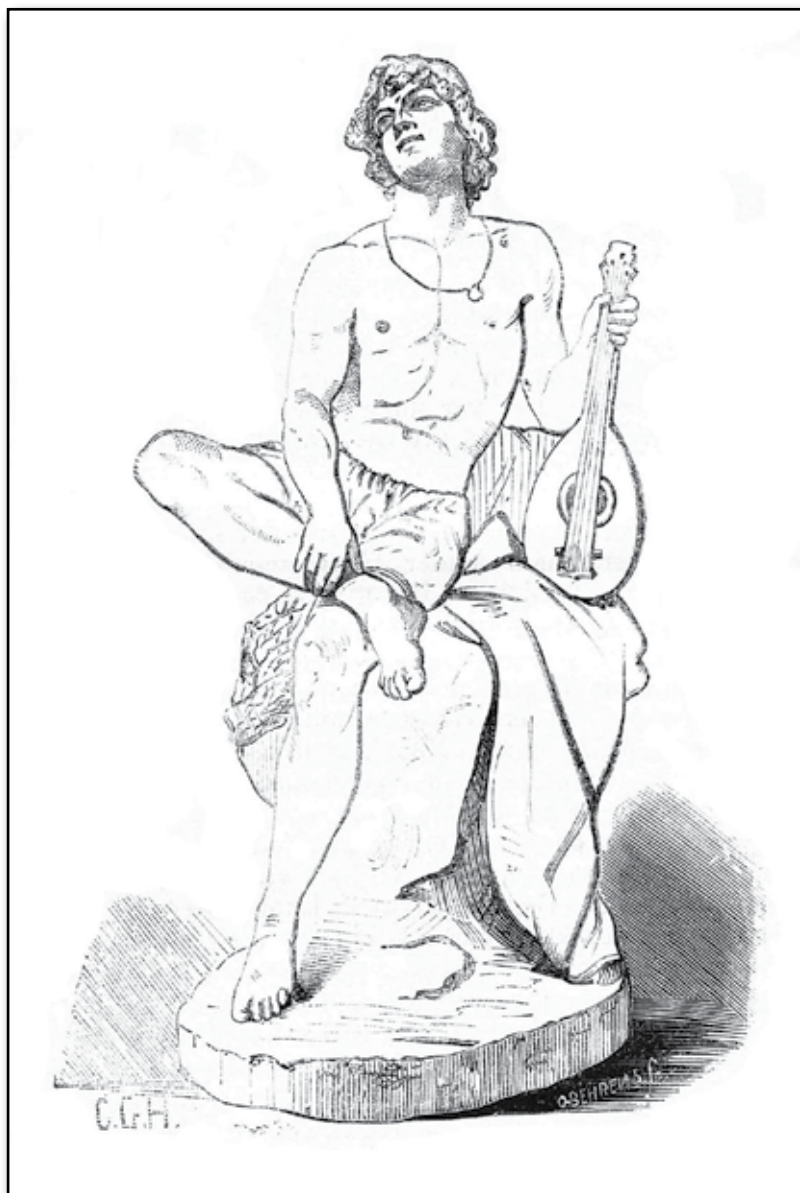
Biografi: Carl Gustaf Qvarnström

Den här texten publicerades ursprungligen år 1883 i tidskriften "Läsning i hemmet för hvar dag i året. Illustrerad svensk familjebok" med rubriken "Carl Gustaf Qvarnström och hans verk". Texten publicerades anonymt under signaturen "C..."

Carl Gustaf Qvarnström, en af de icke synnerligt talrika svenskar, som gjort sig ett namn inom bildhuggarkonsten, var född i Stockholm den 23 Mars 1810. Enligt fadrens önskan och på hans rekommendation antogs sonen vid elfva års ålder såsom kypare på »Stora sällskapet» i Stockholm. Han hade redan då visat ovanliga anlag för teckning och äfven en kort tid fått deltaga i undervisningen i Konstakademiens principskola. Dessa öfningar fick han genom ett par konstvänners medverkan fortsätta, och att understödet icke fallit på en oförtjent, derom vitnade de belöningsmedaljer och hedrande intyg han vid hvarje uppvisning fick emottaga af sina lärare. Hans ihärdiga studier och snabba framsteg väckte äfven prinsessan Sofia Albertinas uppmärksamhet. Med ett af henne lemnadt understöd sattes han i tillfälle att, ostörd af andra förvärf, få uteslutande hängifva sig åt sina

konstnarssträfvanden. Sedan han efter en jmförelsevis kort tid blifvit uppflyttad i den högre antik- och modellskolan, togos hans studier om hand af professorerna Hasselgren och Westin. Men det visade sig snart, att det ej var måleriet utan skulpturen, som egentligen ingick i hans naturliga begåfning. Han flyttades därför till Byströms atelier, der hans första försök — »en skjutande amor» — visserligen företedde åtskilligt omoget, men i det hela røjde så stora och väl uppburna anlag, att han 1836 erhöll den kungliga medaljen och med den akademiens stipendium för en resa till utlandet. I Rom, dit han begifvit sig närmaste vägen, togs hans vidare utbildning om händer af Fogelberg. Under de sex år han arbetade i dennes atelier, vaknade hans konstnärsmvetande till full klarhet och bestämdhet på samma gång han i det uppfriskande studiet af naturens mästerverk, sökte och fann den rätta riktningen för sin konstnärskallelse. Hemkommen till Sverige, kallades han till ledamot af Fria konsternas akademi och utnämndes 1843 till vice professor i teckning vid densamma. Efter en längre tids vistelse i Paris befordrades han 1852 till ordinarie professor och blef året derefter direktör för konstakademien. Han hade således lyckligt öfvervunnit de hinder och svårigheter, konstnärnsbanan gemenligen alltid uppställer för den framåtsträfvande talangen, och befann sig på den punkt, att han med tillfredsställelse kunde se tillbaka på vunna segrar och med glad förhoppning blicka mot framtiden, då döden plötsligt gjorde ett streck öfver både minnen och förhoppningar och bortkallade honom i Stockholm d. 5 mars 1867. Påverkad af sin vän och lärare Fogelberg, har Qvarnström i Nordens gudasaga sökt och funnit motiv för flera af sina konstnärsskapelser såsom: »Iduna», »Uller», »Loke och Höder» m. fl. Hans milda, älskliga skaplynnne gjorde hans förmåga dock mera egnad för idylliskt-romantiska äm-

nen än för det kolossalt-mytologiska, hvilket bäst ger sig tillkänna i hans sköna skapelser »Hvilan i öknen», »De badande flickorna» och »Neapolitanska fiskargossen». Denna sist nämnda är också det enda konstverk af Qvarnströms hand, som vårt nationalgalleri eger utfördt i marmor. Modeller och skisser af honom finnas deremot flera. Det var under sin vistelse i Italien som Qvarnström hemtade motivet till detta verk, hvilket sedermera utfördes i Paris. »Betraktar man »fiskargossen» närmare, träffar man hos honom några för Qvarnström utmärkande drag, främst den rena, innerliga och älskliga blygsamhet, som de gamle så väl förstodo att framhålla under frånvaro af allt effektsökeri. Konstverkets hela situation är i hög grad osökt och otvungen. Den vackra pilten har lagt sitt nät och sin mantel på ett klippstycke och satt sig derpå i en maklig ställning, med ena benet upplagdt öfver knäet. Han håller mandolinen i handen och hans inspirerade och skalkaktiga min antyder, att en visa snart skall flöda öfver hans läppar. Eller har han sjungit den, så skall han sjunga om den igen med samma okonstlade glädtighet som lärkan, då hon jublar under den ljusblå vårsdyn.» Att Qvarnström äfven besatt en stor och aktningsvärd förmåga på den monumental konstens område, har han ådagalagt i sina efterlemnade mästerverk »Tegnér-statyn» i Lund, »Berzelii staty» i Stockholm, »Engelbrektstoden» i Örebro, »Gustaf Vasas» kolossala byst i Vesterås o. s. v.

Neapolitansk fiskargosse.

Viktiga ord och personer

Berzelius, Jöns Jacob.

[1779–1848] Svensk kemist och friherre. Var en av världens ledande naturforskare och kallas ofta ”svenska kemins fader”. Upptäckte bland annat grundämnena selen och kisel. Har gett namn åt gator i både Paris och Göteborg samt den centrala Berzelii park i Stockholm.

Byström, Johan Niclas.

[1783–1848] Svensk skulptör. Arbetade under en stor del av sin karriär i Italien. Hans mest kända verk är ”Den liggande bacchantinnan” och ”Badande flicka”.

Engelbrekt.

[ca 1390–1436] Svensk som började sin karriär som militär. Blev ledare för det så kallade Engelbrektsupproret som började 1431 i Bergslagen. Upproret mot Erik XIII blev så småningom allt våldsammare och spred sig också över hela landet. Engelbrekt intog ett stort antal borgar och slott men mördades den 4 maj 1436.

Fogelberg, Bengt Erland.

[1786–1854] Svensk skulptör. Hans mest kända verk är ryttar-

statyn av Karl XIV Johan vid Slussen i Stockholm och Gustav II Adolf-statyn på Gustav Adolfs torg i Göteborg

Hasselgren, Gustaf Erik.

[1781–1827] Svensk konstnär. Hasselgren var en av sin tids främsta svenska konstnärer och ägnade sig åt både målningar och etsningar. Utsågs till ledamot i Konstakademien 1812. Några av hans mest kända verk är "Kristi uppståndelse" (1816) och "Ragnar Lodbrok i ormgruppen" (1818).

Sofia Albertina.

[1753–1829] Svensk prinsessa och dotter till svenske kungen Adolf Fredrik. Var lillasyster till Gustav III.

Sällskapet.

En exklusiv herrklubb på Blasieholmen i centrala Stockholm. Den grundades av en samling affärs- och adelsmän år 1800 och bedriver fortfarande verksamhet. Dess mest kända medlem i dag är kung Carl XVI Gustaf.

Tegnér, Esaias.

[1782–1846] Svensk biskop, professor, poet och författare. Var ledamot i Svenska Akademien från 1819. Är mest känd för verken "Svea" (1811). "Frithiofs saga" (1825) och "Karl XII" (1818).

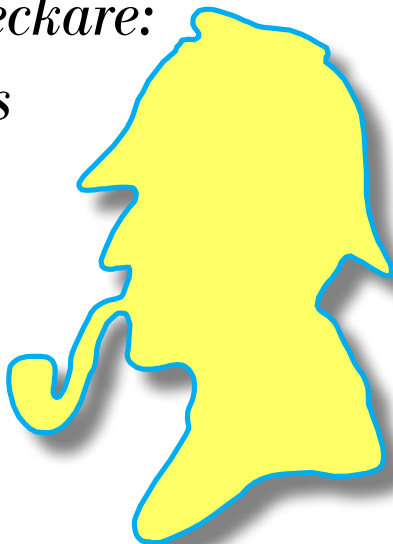
Westin, Fredric.

[1782–1862] Svensk konstnär. Är framför allt känd som en av sin tids främsta målare. Gjorde ett stort antal porträtt av kungar och andra framstående svenskar.

*Om du gillade den här e-boken
så kolla in våra deckare:*

- *Sherlock Holmes*
- *Filip Collin*
- *Leo Carrington*
- *Asbjörn Krag*
- *Auguste Dupin*
- *Dick Donovan*

Mer info: www.klassiskadeckare.se